

מ"ת 43890/07/15 - מדינת ישראל נגד סאלם אבו כף (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

16 אוגוסט 2015

מ"ת 43890-07-15 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

ת"פ 43887-07-15

לפני כבוד השופט יואב עטר
המבקשת

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שימן רונן והמתמחה בוריס ליבוביץ'

נגד
המשיב

סאלם אבו כף (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של איומים, סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, וחבלה בנסיבות מחמירות.
2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום האירוע, הגיע המשיב לחנות הממוקמת באזור תעשייה בעיר באר-שבע וביקש לרכוש אלכוהול. המשיב התבקש לשלם תמורת בקבוקי הבירה שביקש לרכוש, דרש מהמוכר למכור לו אותם בסכום מופחת תוך שהרים קולו על המוכר וגידף אותו.
3. נטען כי, באותו מעמד איים המשיב על המוכר, באופן המפורט בכתב האישום וכאשר הגיע למקום מנהל החנות, ופנה אל המשיב על מנת לברר את שהתרחש, איים המשיב גם עליו ואמר לו כי אם לא ימכור לו את האלכוהול במחיר המופחת שדרש, ידאג לפגוע בחנות תוך שאיים בין השאר, כי יעשה להם "חאוה" (הכינוי לשמירה כפויה) ויפגע בהם פיזית וידאג לסגירת החנות.
4. נטען כי כשעתיים לאחר מכן, שב המשיב לאותה חנות כשהוא נוהג ברכבו, דרש ממנהל החנות ארבעה בקבוקי בירה, ללא כל תשלום והבהיר לו שמעתה יהא עליו למסור לו אלכוהול ללא תשלום בכל פעם שיבוא.

5. נטען כי משסירב מנהל החנות לדרישותיו של המשיב, תקף המשיב את מנהל החנות תוך שחבט באפו של מנהל החנות ובהמשך דרש שוב ארבעה בקבוקי אלכוהול תוך שאיים שיפגע במנהל החנות, ישרוף את החנות וידאג לסגירת המקום.
6. נטען כי, בשלב זה הגיע למקום עובד החנות בשם היימן, וניסה לברר את המתרחש וכן דרש ממנו שלא להתערב, דרש ממנהל החנות להניח בקבוקי אלכוהול ברכבו של המשיב, תוך שאיים כי יחזור עם אחרים ויפגע במנהל החנות.
7. נטען כי כשעתיים מאוחר יותר, הגיע המשיב למקום שוב, כשהוא מלווה במספר אנשים רעולי פנים המצוידים במוטות עץ ובצוותא חדא עם אותם אחרים, תקף את אותו היימן תוך שהוא ואחרים חבטו בו בראשו במוטות ולאחר שהיימן קרס אל הקרקע הוסיפו לחבט בו בחלקי גופו השונים ובראשו וגרמו לו לחבלות, אשר הצריכו טיפול רפואי כמפורט בכתב האישום.
8. בדיון מיום 23.07.2015, הודיע ב"כ המשיב דאז, כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ציין כי לשיטתו קיים כרסום בעצמת הראיות הנוגעות לסעיף 9 לפרק העובדות (התקיפה ביחד עם האחרים כמפורט בפסקה דלעיל), ועתר להגשת תסקיר מעצר.
9. לדיון היום הוגש תסקיר מעצר אשר בחן את החלופה המוצעת ולא בא בהמלצה על שחרור המשיב.
10. בא כוחו הנוכחי של המשיב, העלה היום שתי טענות כנגד התשתית הראייתית הלכאורית, תוך שטען כנגד קיומן של ראיות לכאורה ביחס לאמור בסעיף 9 לפרק העובדות שבכתב האישום וביחס ליתר רכיבי כתב האישום טען ב"כ המשיב, כי לא קיימות ראיות לכאורה, שכן נוכח שכרותו של המשיב כעולה מחומר החקירה, הרי שלא ניתן לבסס את היסוד הנפשי הנדרש להוכחת העבירות המיוחסות לו.
11. הגם שניתנה הסכמה על ידי בא כוחו הקודם של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, והגם שלכאורה לא היה מקום להידרש שוב לשאלת קיומן של ראיות לכאורה, אך בשל חילופי הייצוג והגם שיש טעם רב, ביחס לטענת בא כח המבקשת לעניין זה, עיינתי בחומר החקירה.
12. בשלב זה של ההליך הלכה היא כי בית המשפט אינו נדרש לשאלות של מהימנות ומשקל, והשאלה הצריכה עיון היא האם יש בראיות אשר נאספו כנגד המשיב פוטנציאל להביא להרשעתו, והאם יש באותו מארג ראיתי פרכות של ממש: "...ככלל, לא יהא בטענות בדבר מהימנות ומשקל הראיות כדי לשלול את קיומה של תשתית לכאורית בתיק. לצד זאת, נפסק כי במקרים חריגים בהם ניכרות על פני הראיות סתירות ופרכות מהותיות, תישלל תשתית זו..." (בש"פ 3526/13 כיאל נגד מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).
13. כאמור, אין מחלוקת, ביחס לקיומן של ראיות לכאורה לעובדות הנטענות בכתב האישום, למעט האמור

בסעיף 9 (תוך שביחס לסעיפים 1-8 לפרק העובדות, הטענה היא כנגד היסוד הנפשי נוכח הגנת השכרות).

14. ביחס לאמור בסעיף 9 לפרק העובדות, המתלונן אלסנע היימן ציין בהודעתו מפורשות כי זיהה את המשיב וכי המשיב נמנה על אותם אנשים שפגעו בו.

15. אם לא די באמור לעיל, הרי שעובדת החנות חן אטד, ציינה בהודעתה ביחס לאותו אירוע נשוא סעיף 9, כי אותו אדם שהגיע עם רכב המאזדה לא היה רעול פנים, סיפרה על האירוע, סיפרה כי את אותו אדם ראתה בעבר כ- 30 פעמים (המשיב לא הכחיש בהודעתו כי הוא לקוח קבוע של אותה חנות), ובהמשך אף זיהתה את תמונת המשיב.

16. בהינתן העובדה שבית המשפט בשלב זה אינו בוחן שאלות של מהימנות ומשקל הרי שדי באמרות אלסנע איימן וחן אטד, בכדי להקים תשתית ראייתית לכאורית כנגד המשיב, גם ביחס למיוחס לו בסעיף 9 לפרק העובדות.

17. ביחס לטענה בדבר היות המשיב בגילופין, יכול וזו אכן רלבנטית להליך העיקרי אך לא לשלב זה של ההליך. למעלה מן הצורך יצוין כי גם אם היתה אינדיקציה למצב שכרותו של המשיב, הרי שנפסק, בין השאר אך לאחרונה, כי: **"אין די בעצם כך שהמבקש היה בגילופין בעת האירוע ובסמוך לו על-מנת שתקום לו הגנת השכרות... עליו להוכיח שני תנאים מצטברים נוספים: כי לא יכול היה להבין את המעשה שעשה או את הפסול שבו או כי לא יכול היה להימנע מעשיית המעשה וכן כי קיים קשר סיבתי בין מצב השכרות בו היה נתון ובין אחד המצבים לעיל... בנוסף, כדי שתקום הגנת השכרות לא די שהמבקש יוכיח כי היה במצב של שכרות, אף אם נמצא בדמו ריכוז גבוה של אלכוהול. כך, עצם העובדה כי המבקש היה בגילופין בשעת ביצוע העבירות לכאורה אינה מובילה מניה וביה למסקנה כי פעל במצב של שכרות. לשם כך, על המבקש להוכיח מספר אינדיקציות נוספות אותן קבעה הפסיקה... המסגרת המתאימה להוכחת כל אלו, המשלבים טיעונים עובדתיים ומשפטיים כאחד, אינה בשלב הראיות לכאורה אלא במסגרת ההליך העיקרי. משכך, בשלב זה לא ניתן לייחס לטענת העדר היסוד הנפשי והגנת השכרות משקל ראייתי של ממש אשר יש בו כדי לכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית שהציגה המשיבה... מובן מאליו שאין בקביעה זו משום הבעת דעה לעניין סיכויי קבלתה של טענה זו במסגרת ההליך העיקרי"** (בש"פ 6698/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

18. העבירות המיוחסות למשיב, כמו גם נסיבות ביצוען, מלמדות על מסוכנות גבוהה ביותר. התנהלות המשיב מלמדת על תחושה של חיים במעין שטח הפקר, בו לית דין ולית דיין. התנהלות המשיב מלמדת על התנהלות בריזנית של ממש. אין המדובר בהתלהטות יצרים או בוויכוח על מחיר. כך אולי החל האירוע, ואולם משהמשיב עזב את המקום ושב אליו שוב ושוב ובסך הכל מדובר בשלושה אירועים נפרדים, תוך הפסקות של שעותיים בין אירוע לאירוע בהם יכול היה המשיב לכלכל מעשיו וצעדיו, תוך

שהמשיב אף הזעיק תגבורת והגיע לאירוע האחרון על מנת לממש איום מפורש שאיים שעתיים קודם לכן, לפיו יגייס אחרים, ובהינתן עצמת האלימות הגבוהה, הרי שעל פניו המסוכנות הנשקפת מהמשיב, כנלמד מנסיבות המעשה עצמו, גבוהה במיוחד.

19. מלבד המסוכנות הגבוהה הנלמדת מנסיבות המעשה, ראוי לציין כי למשיב עבר פלילי הכולל 6 הרשעות קודמות ובנוסף תלוי ועומד כנגדו, בבית משפט השלום בפתח-תקווה כתב אישום שעניינו עבירות רכוש הקשורות ברכב (כתב האישום מצוי בתיק החקירה).

20. בית המשפט העליון התווה הלכה לפיה ככלל בעבירות של סחיטה באיומים לא תסכון חלופת מעצר: **"בית משפט זה קבע לא אחת כי עבירות סחיטה באיומים אינן מתאימות לחלופת מעצר, בדרך כלל"** (בש"פ 7565/08 אביעד שמואל נ' מדינת ישראל, תק-על 2008(3), 3974).

21. ביחס לאלימות הגבוהה בה נעשה שימוש נפסק בעבר כי: **"במקרים בהם ישנן ראיות לכאורה, לקיומה של עבירת אלימות שגרמה חבלה חמורה לקרבנה, ונוכח הסכנה המופלגת הטמונה בעבירות כאלה לשלום ובטחון הציבור, רק נסיבות חריגות יובילו את בית המשפט להורות על שחרור לחלופת מעצר"** (בש"פ 6802/07 אברהם כליל נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

22. מן המקובץ עולה, כי מלכתחילה השאלה הצריכה עיון היא האם עניינו של המשיב, עומד בגדרם של החריגים לכלל שהותווה בהלכה הפסוקה, ביחס לנאשמים בעבירות המיוחסות למשיב ובפרט בהינתן הנסיבות הקשות של ביצוען.

23. בעניינו של המשיב, הוגש תסקיר מעצר, ממנו עולה כי שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ועוברת חוק, נוכח מאפייניו של המשיב עצמו ונמנע מלהמליץ על שחרור המשיב לחלופה המוצעת.

24. הלכה היא, כי ככלל, רק לעיתים נדירות יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית של שירות המבחן, והוא יעשה כן, רק בהתקיים נימוקים מבוססים וכבדי משקל (בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל, בש"פ 9106/09 מדינת ישראל נ' פלוני, בש"פ 2006/10 מדינת ישראל נ' פלוני).

25. בעניינו של המשיב דנן, לא מצאתי כי מתקיימים נימוקים שכאלה.

26. כעולה מהתסקיר, למשיב נטיה לאימפולסיביות ותוקפנות כאשר חש כי כבודו נפגע, דבר המועצם תחת השפעת אלכוהול.

27. שירות המבחן התרשם משימוש לרעה באלכוהול וכי המשיב לא מכיר כלל בבעייתיות שבמאפייני צריכת האלכוהול על ידו ואינו מכיר בצורך בטיפול.
28. שירות המבחן עמד על כך שבהעדר טיפול, אותה נטיה לתוקפנות הקיימת במשיב, והמועצמת תחת השפעת אלכוהול, מקימה רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ועוברת חוק.
29. ביחס לחלופה המוצעת, התרשם שירות המבחן כי זו לוקה בשתי בעיות, האחת נובעת מההתרשמות מהערבים עצמם, אשר שירות המבחן התרשם כי יתקשו להוות גורם סמכותי ומציב גבולות עבור המשיב ובעייתיות נוספת נובעת, מחזרת המשיב לסביבה בה התגורר טרם מעצרו העשויה לזמן עבורו מצבי סיכון.
30. מקום בו המסוכנות הנלמדת מנסיבות ביצוע העבירות גבוהה במיוחד, ספק רב אם בכלל תסכון חלופת מעצר בעניינו של המשיב, קל וחומר, נוכח העולה מתסקיר המעצר אודות רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת מפני המשיב.
31. בנסיבות אלו, לא מצאתי מקום לסטות מהמלצת שירות המבחן בנוגע לחלופה המוצעת.
32. ביחס לבקשת ב"כ המשיב, להגשת תסקיר מעצר נוסף, הרי שמקום שהוגש תסקיר מעצר מפורט בעניינו של המשיב, אינני רואה מקום להגשת תסקיר אשר יסקור שוב את מאפייניו. ביחס לאפשרות הנוגעת לחלופה אחרת, הרי שראוי תחילה לגבש חלופה אותה מציעים ולא לטעון בעלמא, כי ניתן לטעון חלופה שכזו ובפרט נוכח המסוכנות הגבוהה ונוכח הבעייתיות עליה עמד שירות המבחן ביחס לחלופה המצויה באותה סביבה בה התגורר המשיב קודם לכן ומכל מקום, והגם שספק בעיניי אם תסכון חלופת מעצר אחרת בעניינו של המשיב, הרי שככל שתוגש בקשה לעיון חוזר המתייחסת לחלופה מגובשת ולא לחלופה בעלמא, ניתן להתייחס לאותה חלופה לגופה, לרבות שאלת התאמתה למאפייניו של המשיב ולעצמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מפניו.
33. סוף דבר ובכפוף לאמור בסעיף 32 דלעיל, אני מורה על מעצר המשיב עד לסיום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום א' אלול תשע"ה, 16/08/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

קלדנית: מרקוס אורלי